

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

"Αν δαπανούσε κανείς όσα χρήματα έχουν ζοδευθί ως τώρα στους διαφόρους ξενωτατικούς πολέμους, θα αγοράζε και την τελευταία σπιθαμή γης. Θάβντινε βασιλικά δόσεις τους κορυελήδες της Ιερήςλου. Θάχλιψε σχολεία μορφωτικά και στο τελευταίο κοινοτοπώρη. Και θά στόλιζε κάθε ένα λόφο με μιά εκκλησία, μέσα στην οποία θ' αγωνιόντουσαν διαρκώς τα παρηγορα Εθαγγέλια της Βιρήνης και της 'Αδελφωσίνης..."

Τά σπουδαιότερα θρησκείματα του κόσμου είναι τά εξής : Βουδδιστάι 405 εκατομμύρια, χριστιανού 400 εκατομμύρια, μωαμεθανού 205 εκατομμύρια, θρηαχμανιστάι 175 εκατομμύρια και 'Ιουδαίου 6 εκατομμύρια.

Περί τά 20 εκατομμύρια τυφλόν υπάρχον σε όλόκληρο τον κόσμο, σίμερνα με τίς τελευταίες στατιστάξες.

Δείγμα της αγάπης των Σκοτωσέων πρὸς τό πιστό, είναι και οι ακόλουθοι αριθμοί : Τό 1933 τά διάφορα αστυνομικά κρατητήρια της Σκοτωίας φιλοξένησαν 83 χιλιάδες μεθυσμένον...

Οι καθολικοί επίσκοποι φορούν δαχτυλιό, ως σιμβόλο των πνευματικών αρραβώνων τους με την νύμφη 'Εκκλησία.

Κατά τό 578 ένας λαός τόσο κρημοσε τή Γαλλία, ώστε ή άπαισία μνήμη του διατηρήθηκε στο εξής έθνος : "Όσοι φταρζόντουσαν από τότε, άκουγαν από τους άλλους την νύχη 'Για σου' ή 'Ο Θεός να σε φιλάει'. Και τούτο, γιατί κατά τόν τρομερό εκείνον λαού οι άρροστοι ξεφυγόσαν, καταλαμβάνόμενοι από ένα σφοδρό φταρζόνισμα..."

'Εάν μοιραζόταν όλο τό χρυσάφι, τό όποιο υπάρχει στον κόσμο, τό κάθε άτομο θάπαινε μεριδί 20 χρυσά φράγκα. 'Αλλά — εταναλαμβάνομεν — πού τέτοια τύχη !...

Πρὸ όλίγων ετών πέθανε στην 'Αγγλία ο βουλευτής κ. Φώστερ, τυχλός εκ γενετής. "Αν και τυφλός, ώστόσο, ο βουλευτής αυτός εκλεγόταν επί 15 χρόνα συνεχώς από τους σμιπολίτες του κι ήταν ρήτορα σπουδαίου. 'Επίσης ήξερε καλό κολήματα, Ιτασία, κούτι και πατινίσματα και γνώριζε τον κάθε συνάδελφό του από τον τόνο της φωνής του.

Τό 1877, εποχή δηλαδή μεγάλης δυναμείας των κληρικόν στη Γαλλία, ύπνουναν σ' αυτήν 50 χιλιάδες ρασοφόρον, εκ των οποίων 3 χιλιάδες 'Ιηουσίτες...

Τό πιο εύνοϊομενο γνωμικό των 'Ιαπωνών είναι τό εξής : 'Ε'προθά Ινδοθετό ταιρινούρου ρου, Βαγάγιο δαρέξο, τσουνε ναραμού !...". Δηλαδή : "Τά χρώματα κι' ή εύωδιε παρέρχονται, τίποτε σ' αυτόν τον κόσμο δεν είναι σταθερό!..."

'Ο σύλλογος «Προστασίας Ζώων» στη Νέα 'Υόρκη, λίγες μέρες μετά τή σύστασί του, κατάγγελλε 892 πρόσωπα για τή σκληρότητα των έναντιον διαφόρων πτηνών και ζώων. 'Απύλλαξε από την εργασία και περιπολήθηκε 1802 γηραιά ή άρροστα άλογα. Και έννοσίημερα 2500 διάφορα ζώα, πάγοντα από μεταδοτικά νοσήματα !...

Πρὸ 80 ετών, όλοι άνεξαίρετος οι Ιθαγενείς των νήσων Φίτζι ήσαν άνθροπαφάγοι κι' ειδωλολάτρες. Σήμερα, χάρις στους Ιερατοστούλους, όλοι είναι χριστιανό.

Κάποιος όνειροπόλος παλός φιλόσοφος διετεινέτο ότι τά κοινωνία είναι κακοί άνθροκοι, πού μετεμηνχάζθησαν σε έντομα.

"Όταν κατά τά τέλη του θέρους του 1876 έπεσαν δισεκατομμύρια άκροίθων στην Κεντρική Κίνα, οι Κινέζοι χωρικό τίς έπαναν και τίς έτρωγαν τηγανιές, νομίζοντας πώς ήσαν δώρο του Θεού !

Τά δάση της Ενώτης εκάλυπταν πρὸ ετών τά είκοσι ένατοστά της συνολικής έκτάσεώς της. Μ' άλλα λόγια, είχαν έκτασι 1.500.000.000 στρεμμάτων.

Τό βάρος του ήλιου είναι 2,096,000,000,000,000,000,000 τόννων, ενώ της γης είναι 5,875,000,000,000,000,000 τόννων μόνον !...

ούτε τό θύμα φταίει τό άλκοόλ! Στους δρόμους του Χόλλυγουντ θέλει κανείς καθημερινούς άνδρες και γυναίκες πού δεν μπορούν να πάρουν τά πόδια τους από τό μεθύσι. Συλλογιόθητε τώρα τό μαρτύριο των σωφέρ πού προσπαθούν να γλυτώσουν αυτούς τους αδιόρθωτους γλεντζέδες από θέξαιο θάνατο. Παρ' όλες όμως τίς προσπάθειες τους, είναι άδύνατο να μη θρεθή κανείς άπ' αυτούς κάτω από τους τροχούς του αυτοκινήτου των. Μά σε μιά τέτοια περίπτωση, οι σωφέρ έχουν πολλά έλαφρυντικά και τίς περισσότερες φορές γλυτώνουν την τιμωρία.

Δέν συμβαίνον όμως δυστυχήματα μονάχα στους διαβάτες, αλλά και σ' αυτούς άκόμη τους οδηγούς των αυτοκινήτων.

'Εδώ και λίγο καιρό, στις άρχές του 'Ιουλίου, οι κεντρικοί δρόμοι του Χόλλυγουντ άναστατώθηκαν από τά σφουρίγματα των πόλιμαν της Τροαχίας πού κυνηγόσαν μιά πολυτελή λιμουζίνα. Κάθε κυκλοφορία είχε σταματήσει άπότομα κι' οι διαβάτες είχαν σταθή στα πεζοδρόμια και παρακολουθούσαν από τό δραματικό κήνη. Τό ένδιαφέρον τώρα σ' αυτή την υπόθεση ήταν ότι εκείνη την πολυτελή λιμουζίνα την οδηγούσε μιά έξαιρετικά όμορφη κυρία. Ποιά ήταν άραγε; Μήπως καμιά «γύρσασα της όδής; Μήπως καμιά μεγάλη τυχοδιώκτρια; Μήπως καμιά συνένοχος των «γκάγκστερ», Τίποτ' άπ' όλα αυτά! "Ήταν ή 'Εθελ Τζ.μιο, ή όποία—φέρι στο μεθύσι—έκανε σπόρ, διασκεδάζοντας με τό κνηγυτό των πόλιμαν!

Μά αυτή ή ιστορία δεν κράτησε πολύ. "Αξαφνι τό τιμόνι έξφυγε από τά χέρια της όμορφης «ενετίττα» κι' ή πολυτελής λιμουζίνα άνέθηκε στο πεζοδόμιο κι' έγινε χιλια κομμάτια πάνω σ' ένα τοίχο. "Όταν έφτασαν οι πόλιμαν, θρόηκαν την 'Εθελ Τζ.μιο αμόφορτη και νεκρή μέσα στα συντρίμματα του αυτοκινήτου της. Είχε πληρώσει με τή ζωή της αυτή την έξωφρενική διασκέδασή της.

Τά αυτοκινητιστικά δυστυχήματα, όπως σάς αναφέραμε είναι άναρνήματα στο Χόλλυγουντ. Κι' ο λόγος είναι ότι οι 'Αμερικανοί και πρὸ πάντων ή 'Αμερικανίδες ευχαριστούν να παίζουν με τον κίνδυνο, άδιάφορο άν αυτό τίς περισσότερες φορές καταλήγει σε μιά ξαφνική τραγωδία.

ΡΟΖΕ ΝΤΕ ΜΑΙ-Υ'ΝΑΡ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΤΣΙΓΚΟΥΝΙΑ ΤΟΥ ΤΑΛΕΥ'ΡΑΝΔΟΥ

"Ένας άμαξοποϊός παρουσιάστηκε μιά μέρα στον περίφημο Ταλλεϋράνδο—όπουργό των 'Εσωτερικόν της Γαλλίας—και του παρουσίασε πρὸς έξόφλησιν έναν παμπάλαιο προσωτικό λογαριασμό του.

—"Ω, είναι δικαον να πληρωθής, φίλε μου, άφου σου χρεωστούν! έπτε ο Ταλλεϋράνδος, ρίχνοντας μιά ματιά στο λογαριασμό.

—Πόσο με ύποχρεώνετε, πολίτα όπουργέ! ξεφώνισε χαρούμενος ο δύστοχος πισωτής.

—Καμιά ύποχρέωσις, φίλε μου!..

—Τι λέτε, πολίτα όπουργέ;... 'Ισα-ίσα σάς είμαι ευγνώμων!..

—Καμιά ευγνώμοσύνη, φίλε μου!... Ξανάπε ο Ταλλεϋράνδος, 'Ο χρεωστών πρέπει και να πληρώη!..

—"Ω, πόσον καλός είστε, πολίτα όπουργέ!.. Και πότε, παρακαλώ, θά πληρωθώ;

—"Α!... Μην είσαι περίεργος να ρωτάς για πράγματα, τα όποια ούτε έγω ό ίδιος δεν ξερω!... έπτε ψυχρότατα τή φορά αυτή, ο παμπόνηρος διπλωμάτης. Κόκκαλο ο πισωτής...

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΝ ΠΑΛΗΟ ΚΑΙΡΟ

Οι 'Ιουδαίοι έλεγαν κατά την καθημερινή τους προσευχή: «Σ' ευχαριστώ, Κύριε, γιατί δεν μ' έκανες γυναίκα!»

Οι "Ελληνες επέτρεπαν και στις γυναίκες να έμπορεύονται άλλ' όχι σε πράγματα πού είχαν αξία μεγαλειότερη από ένα μέτρο κρησπιού!

Οι Ρωμαιοί επέτρεπαν στις γυναίκες τους να πίνουν κρασί, μονάχα μιά φορά τό χρόνο!

Οι Μωαμεθανοί έλεγαν: «'Αν ή γυναίκα κάνει κάτι χωρίς την συμβουλή του άνδρός της, ή πράξι της θάναι όπωσδήποτε κακή!»

